

Θα πρέπει η ΕΕ να λαμβάνει αποφάσεις εξωτερικής πολιτικής με βάση την πλειοψηφία;

17/Mai/2019 09:21

Του **Leonard Schuette**

Ρωσική επιθετικότητα, κινεζική διεκδικητικότητα και η παραπαίουσα ατλαντική συμμαχία, απειλούν τα συμφέροντα της ΕΕ στον κόσμο. Η κοινή γνώμη στην Ευρώπη είναι υπέρ μιας ισχυρής ενιαίας εξωτερικής πολιτικής. Οι διαιρέσεις εντός της ΕΕ ωστόσο, συχνά αποτρέπουν την αποτελεσματική ενιαία δράση, καθώς οι αποδόσεις εξωτερικής πολιτικής συνήθως απαιτούν ομοφωνία.

Οι διαιρέσεις μπορεί να προέρχονται από διαφορετικές αναλύσεις του προβλήματος, αντικρουόμενα εθνικά συμφέροντα ή κράτη-μέλη που να ενεργούν υπό την αιγίδα ή υπό πίεση ξένων δυνάμεων.

Ως απάντηση, η Κομισιόν προτείνει να επεκταθεί η Ψηφοφορία Ειδικής Πλειοψηφίας (QMV) σε τρία πεδία πολιτικής εντός της Ενιαίας Εξωτερικής Πολιτικής και Ασφάλειας (CFSP): κυρίως, θέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αποστολές πολιτών. Για να περάσει μια ψηφοφορία στο πλαίσιο του QMV, απαιτεί το 55% των κρατών-μελών που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 65% του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ, να είναι υπέρ μιας πρότασης στο Συμβούλιο. Η Κομισιόν υποστηρίζει ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις δεν θα μπορούσαν να απαιτήσουν αλλαγές στις συνθήκες της ΕΕ.

Θεωρητικά, η QMV θα αύξανε την αποτελεσματικότητα της ΕΕ διασφαλίζοντας ότι ένα μόνο κράτος ή μια μικρή ομάδα δεν θα μπορούσε να μπλοκάρει τις αποφάσεις. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει να δουν τα οφέλη αυτών των μεταρρυθμίσεων: αντιμετώπιση με εξωτερικές προκλήσεις στην τάξη με βάση τους κανόνες, τα εθνικά τους συμφέροντα θα πρέπει να συγκλίνουν όλο και περισσότερο, και οι συνθήκες ήδη προστατεύουν ζωτικής σημασίας εθνικά συμφέροντα από τη λήψη αποφάσεων της πλειοψηφίας.

Στην πράξη, η ψηφοφορία της πλειοψηφίας θα βοηθούσε μόνο σε έναν από τους τρεις τομείς: θα γινόταν πιο εύκολο να ληφθούν αποφάσεις για κυρώσεις. Οι δηλώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν θα επωφεληθούν χειροπιαστά από το QMV, ενώ οι αστικές αποστολές είναι εγγενώς ακατάλληλες για την ψηφοφορία της πλειοψηφίας. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιήσουν τις υφιστάμενες προβλέψεις για το QMV, ώστε να εφαρμόσει κοινές

στρατηγικές.

Ωστόσοπολλά κράτη-μέλη αντιτίθενται σε μια επέκταση του QMV στην εξωτερική πολιτική: τα μικρά κράτη-μέλη ανησυχούν ότι τα μεγαλύτερα κράτη-μέλη με μεγαλύτερη δύναμη ψήφου, θα αγνοήσουν τις απόψεις τους. Οι ευρωσκεπτικιστικές κυβερνήσεις απορρίπτουν περαιτέρω διάβρωση της επίσημης κυριαρχίας τους. Και αυτά τα κράτη που επωφελούνται από τις κινεζικές και σε μικρότερο βαθμό από τις ρωσικές επενδύσεις, θέλουν να διατηρούν την ικανότητά τους να κάνουν χάρες εξωτερικής πολιτικής για τους επενδυτές τους, μπλοκάροντας τη δράση της ΕΕ.

Οιπερισσότερες ανησυχίες των κρατών-μελών μπορούν να κατευναστούν, τουλάχιστον μεσοπρόθεσμα. Η Γερμανία και η Γαλλία πρέπει να καταβάλουν μεγαλύτερη προσπάθεια για να διαβουλευτούν με τα μικρότερα κράτη και να ενσωματώσουν τις απόψεις τους σε όλο το πολιτικό φάσμα, ώστε να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους και την καλή θέληση. Αλλά οι φόβοι αυτοί τείνουν να είναι υπερβολικοί, καθώς οι συνθήκες παρέχουν ισχυρή προστασία για τα βασικά συμφέροντα.

Ηεπέκταση του QMV στις κυρώσεις μπορεί να αποτελέσει ένα μόνο πλακίδιο σε ένα μεγαλύτερο μωσαϊκό, που αφορά στο να γίνει η ΕΕ πιο αποτελεσματικός παράγοντας εξωτερικής πολιτικής, και σημαντικός.

Μπορείτενα δείτε το κείμενο εδώ: <https://www.cer.eu/publications/archive/policy-brief/2019/should-eu-make-foreign-policy-decisions-majority-voting>

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)